

[K. B. Andersen.]

fastholden af bestemmelsen om ikke at modtage atomladninger på dansk territorium; det vil sige styrkelse af FN's arbejde, sådan som det bl. a. har fundet udtryk gennem skabelsen af den danske FN-beredskabsstyrke, som nu under vanskelige forhold gør sin indsats for at bidrage til afspænding på Cypern. Det må også for det nye folketing være en hovedopgave at søge det europæiske samarbejde udbygget, så EFTA-samarbejdet styrkes, uden at arbejdet for et bredere Europasamarbejde tabes af syne.

Men den vigtigste udenrigspolitiske opgave både på kort og på lang sigt — og en opgave, som netop et land som Danmark skulle have gode muligheder for at yde bidrag til — er samarbejdet med udviklingslandene. En mindskelse af kløften mellem rige og fattige lande — og vel at mærke ikke blot gennem nok så velment og god en assistance af den ene eller anden art, men også ved den økonomiske politik, der føres i forholdet til udviklingslandene — er en livsnødvendighed for en fredelig udvikling i de kommende år.

Som sagt, der er opgaver nok — og store og svære opgaver. Der er nok at arbejde med efter den 22. september og nok at samarbejde om, for der er vel ingen, der tror, at noget enkelt parti efter valget vil få styrke nok til at føre sine egne synspunkter uafkortet igennem?

Skal de fremtidige opgaver løses på en måde, der er i overensstemmelse med ønsker og synspunkter i lønmodtagernes kreds og lønmodtagerhjemmene landet over, og på en måde, der harmonerer med interesserne hos alle, der har ganske almindelige indkomster som det materielle grundlag for deres tilværelse, er det vigtigt, at socialdemokratiet efter valget vender tilbage med øget styrke. Der vil i de kommende måneder som ved tidligere valg blive gjort ihærdige forsøg på at splitte lønmodtagerne til skade for en fortsættelse af den beskæftigelsespolitik, som er denne regerings fornem-

ste resultat. Socialistisk folkepartis kandidater vil utvivlsomt ved møde efter møde foreslå os samarbejde og sige, at de vil det samme som vi. Og de af dem, der eventuelt måtte komme herind efter valget, vil lige så utvivlsomt fortsætte samarbejdet, det nære samarbejde, med de borgerlige partier om bekæmpelsen af den økonomiske politik, der sikrer beskæftigelse og fremgang. Det bør give en del SF-vælgere noget at tænke på, at i hver afgørende situation vedrørende den økonomiske politik i de senere år har SF'erne her i salen lagt deres stemmer i samme vægtskål som de uafhængige og VK-partierne for derved at give det ærede medlem hr. Poul Sørensen mulighed for at fortælle, at regeringen kun havde én stemme mere end den samlede opposition.

Venstre og navnlig de konservative vil bruge størstedelen af de penge, de henter hos arbejdsgiverne og hos kapitalstærke kredse i øvrigt, på at søge at splitte lønmodtagerne, så pengene kan give bonus til de ædle givere. Heldigvis lykkedes det i denne samling at afvise VK-forslaget om den ændring i funktionærloven, der på afgørende måde ville have svækket funktionærernes forhandlingsmuligheder i fremtiden.

Over for tjenestemændene søger især de konservative med alle midler at vise, at de, det af Dansk Arbejdsgiverforening finansierede parti, er lønmodtagernes parti. Ved forkerte fremstillinger af socialdemokratiets holdning til tjenestemændenes lønproblemer og til de problemer, den forbedrede alderdomstryghed for den øvrige befolkning rejser, søger de konservative at give indtryk af, at de pludselig er blevet lønmodtagernes fortalere.

Hertil er for det første at sige, at det ligger ganske klart — og den højtærede finansminister har klart givet udtryk for det — at der for tjenestemændene både er et spørgsmål om kompensation i forbindelse med indførelsen af den fulde folkepension og ATP og et spørgsmål om den regning, tjenestemændene til foråret vil præsentere